

Motion till riksdagen 2007/08: MJ251

av **Sven Bergström och Kenneth Johansson (c)**

Rovdjurspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en regionaliserad rovdjursförvaltning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en målmedveten satsning på forskning och kunskapsspridning inom rovdjursområdet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att full ekonomisk kompensation ska utgå för de skador och det merarbete som de stora rovdjursstammarna förorsakar.

Motivering

Debatten kring rovdjursfrågorna har under senare tid kommit att bli allt hetare. I Gävle–Dala-regionen finns flera områden där särskilt koncentrationen av många vargar lett till allt starkare reaktioner inte bara från djurägare som drabbats utan också från en bred allmänhet. Den ändring i paragraf 28 i jaktförordningen som alliansregeringen proklamerat och som innebär att djurägarer möjligheter att skydda sina tamdjur, om de blir angripna av rovdjur, har välkomnats, men är inte tillräcklig.

Det finns en betydande politisk uppslutning bakom synsättet att rovdjuren björn, varg, lo och järv har ett berättigande i den svenska faunan även i framtiden. Men nu har det gång på gång visat sig att en stark koncentration av rovdjur till mindre geografiska områden kan ge betydande problem för befolkning, tamboskap och husdjur i berörda bygder.

Många exempel på detta har uppträtt i Gävle–Dala-området de senaste åren. Utöver Ovanåker och Rättvik har delar av Bollnäs kommun och tidigare Ockelbo varit särskilt utsatta. Den nuvarande tätheten av rovdjur i de mest utsatta områdena utgör ett hot mot småskaligt företagande på landsbygden i form av jordbruk med djurhållning, fäbodbrukare och vissa företag inom

Fel! Okänt namn på

besöksnäringen. Enligt vår mening bör full ekonomisk kompensation utgå för de skador och det merarbete som de höga rovdjursstammarna förorsakar berörda företagare.

Det har visat sig att en hög koncentration av varg också mycket negativt påverkar älgjakten i berörda områden. Jakt och fiske är för många människor i dessa områden en viktig del av livskvaliteten. Nu riskerar dock värdet av jakten att gå förlorad i det ”mellansvenska vargbältet”. Därmed urholkas livskvaliteten för människor som uppskattar denna del av livet på landsbygden. När en starkt decimerad älgstam gör att älgjakten i stort sett kan inställas är läget allvarligt. Och många jägare tvekar dessutom att släppa sina jakthundar av oro för vargangrepp.

Mot bakgrund bl.a. av de oroande rapporterna om rovdjursangrepp som noterats menar vi att rovdjurspolitiken måste utformas så att den blir mera balanserad och flexibel. Vi ser med spänning fram mot de förslag som Rovdjursutredningen kommer att presentera. Vi utgår från att utredningen ser behovet av en större hänsyn till lokala förhållanden och lokalbefolkningens livsvillkor. Människor måste kunna gå ut i skogar, marker och på fjällen utan att känna fruktan för sina liv eller tamdjur och jakthundar! Ett sätt att forma en rimligare rovdjurspolitik vore att, inom ramen för de nationella målen, regionalisera rovdjursförvaltningen så att besluten kommer närmare de människor som berörs. I det sammanhanget kan finnas behov av såväl regionala som nationella minimi- och maximimål för rovdjursstammarna.

Vi menar också att det är viktigt att det nu fattas beslut om att reglering av vargstammen skall kunna ske genom jakt. Det kan t.ex. ske genom så kallad avlysningsjakt som vi idag har på björn. Ett visst antal djur kan tillåtas skjutas inom ett visst område. En bra modell kan vara att låta jaktvårdskretsarna i berörda kommuner hålla ihop jakten. Dessutom är det angeläget att ge möjligheter till en utökad jakt på björn i berörda områden.

Frågan om skydds jakt på vissa individer som ställer till särskilt mycken skada i ett lokalt område skall enligt vår mening konsekvent decentraliseras till länen/regionerna. Där finns de bästa lokala kunskaperna, och det innebär också de kortaste beslutsvägarna.

För att långsiktigt stärka kunskapen om och förståelsen för balanserade, livskraftiga rovdjursstammar i Sverige bör en målmedveten satsning på forskning och kunskapsspridning genomföras. Rovdjurscentrat ”De 5 stora” i Järvsö är ett gott exempel på insatser för att öka den ömsesidiga förståelsen kring rovdjuren. Även Orsa Grönklitt är en viktig resurs i sammanhanget. Väl fungerande rovdjurscentrum kan bidra till en allmänt ökad kunskap om rovdjuren och ökad förståelse för behovet av att också reglera rovdjursstammarnas tillväxt.

Stockholm den 1 oktober 2007

Sven Bergström (c)

Kenneth Johansson (c)